

O. Zuparini

Ad. Nr. 972, st. 3.

14. J. 01

Veleerengini

gospod Anton Aškerc,

pisatelj in urednik „Lj. zborna“

Ljubljana

14. 7. 1901. 3

Velečunjeni gospod Aškerc!

Oprostite, da vam zelo slanes selgovarjam
na vaše cenjeno pismo. Kar se tiče naše
gripe, sovaštre in hude volje - res sem bil
jezan in ofrčen, ker ste mi v končno verzji
res gabelili par prav krepkih, a če se vsega
spominjam trezno in preudrženo, nisem
mi jaz zaostajal za vam, morda sem kar
celo izžval. No bodi temu takost želežni
upam, da me ne smatrate več svojim "oseb"
nim sovražnikom.

Kar se tiče soalelovanja pri "Zvonu" - pred
veliki moči mi je nemogoče, ker ste
navedila s Schwentnarjem taklo pozor. Obi.
Sledati moram, da izide s zbirki pre,
saj umetninarjemih stvari, niso ljublje
nebi klujipe kupovali. Veliki moči
pa pridem taklo v Ljubljano, in tedaj
se odgovorimo natančneje.

Glede poprave besede ne morem ničesar
reči, če je tako. A lam mi niste hoteli
primesti popravitke, neke ^{stare} malenkostne
strani s pesmi. Tega vam ne omenjam
zato, da bi vam našteval vaše grehe,
amujak, da pridete nam glede te strani
nekaj svojih misli. Vi ste me zavrnili
o poetičnosti v tej strani: "To so malenkost-
sti - na besede, na posamezne izraze
se mi vedno ozirati - samo če je celota
nedotaknjena." Taki zavrnitvi jaz
popolnoma drupo stališče. Lani ene
besede lahko podere v poeziji ves vrinec.
Istova ideja ima game neko posebno
formo, brez katere sploh eksistirati
ne more - popolnoma po Bourcierjevih
načelih. Vsebinska sama na sebi ostane
mogoče ista, a v poeziji postane s drugo
formo čisto drugačna. Datoč tudi težjo
koda prevajanja - tudi poezije v pro-
zi. Če nebi bilo tako, potem bi bilo poemi
posebno kratke, kaj lahko delati ali kovan-
ti. Laj žalih, entah idej ima človek ved,

no me nappolajo - a one evideje mi vedno
v tebi, ki sta vedno tej misli jedrino pridržani,
no obliki.

Kako se vam zdi "Jug" ? Po svojih mislih:
nekaj moči, več volje, a največ nesramnosti.

I, Preserudovim albumom ste se pa res
postavili! Licer je lepota - razen vaše
zavone pesni - jaks plitko in bezpomeno,
no, a nepravde so imenitne. Čaj bolj mi
uspajajo Čopovega brata pisma, človeka
zornu "si mi sem videl, ker sem premevil
kavarno, in v tej mas je srečalo, da bi si
ga naročili. Jaminala bi me tudi Heličan
bratva, pa kaj, ko sem tako daleč od
stege. Sedaj so mi naprtili še domate
naloge, tako da bom za par mescev pri
morem pustiti ves literaturo.

Letos vam je lahko žal, da niste pri-
šli gledat na Dunaj Vprke in "Benesa",
To so vam slehki, ti Ehi! Kako žugorovost
so postali! V meni je skakalo slovneško
ore! Ki sedaj se veselim razjetove fegan-
tinije. Nekoliko pa poznam že od

vel prijaj se želaj se postaj še strovo ves,
Človek bi siral tudi o tem, če bi imel
malo več tehnične izobrazbe, a kaj si
hočeš!

Svoje nim izobrazbe vam podajam
rsko čez doline in ^{sko} vrhove in vam
želim očeno novo stoletje, Proč daj,
da bi jih še več dvakali!

Vas

Stoufpanj

do Imaja 14./I. 01.

XVII. Ottakringstr. 11. II. III. 41.

